

prima instanță, jud.: S. Lazari

dosarul nr. 2rac-275/2016

instanța de apel, jud.: A. Panov, A. Minciuna, S. Zubco

ÎNCHEIERE

13 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Iunalprod”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Iunalprod” împotriva Societății pe Acțiuni „Nerudnic”, Societății cu Răspundere Limitată „Autobatprim”, Societății cu Răspundere Limitată „Agrimatco-Service” cu privire la declararea parțială a actelor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Iunalprod” și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 decembrie 2014,

c o n s t a t ă :

La 12 august 2013 reclamantul SRL „Iunalprod” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Nerudnic”, SRL „Autobatprim”, SRL „Agrimatco-Service” cu privire la modificarea acordului de transmitere-primire în proprietate a imobilului ca parte componentă a cotei de participarea din capitalul social, încheiat între SA „Nerudnic” și SRL „Autobatprim” la 13 noiembrie 2003, modificarea contractului de vânzare-cumpărare a imobilului încheiat între SRL „Autobatprim” și SRL „Agrimatco-Service” la 08 decembrie 2003, radierea înscrisurilor din Registrul bunurilor imobile în privința depozitului cu suprafața 510 m.p. și construcției cu suprafața 30,8 m.p. și încuviințarea înscrierii dreptului de proprietate al SRL „Iunalprod” asupra bunurilor imobile indicate.

Ulterior, reclamantul și-a modificat cerințele, solicitând declararea nulității parțiale a acordului încheiat cu SRL „Autobatprim” la 13 noiembrie 2003, a contractului de vânzare-cumpărare încheiat la 08 decembrie 2003, radierea înscrisului din Registrul bunurilor imobile în privința depozitului cu suprafața 510 m.p. și construcției cu suprafața 30,8 m.p., cu constatarea dreptului său de proprietate asupra bunurilor imobile indicate.

Drept motiv al cerințelor sale indică reclamantul că, prin hotărârea din 17 februarie 2002 a adunării generale a acționarilor SA „Nerudnic” s-a decis reorganizarea agentului economic indicat, cu constituirea unei noi întreprinderi, SRL „Iunalprod”, cu transmiterea din patrimoniul SA „Nerudnic” în capitalul social al SRL „Iunalprod” a unor bunuri materiale în valoare totală de 357 658 lei.

Mai susține că, prin actul de predare-primire a activelor, semnat de ambele părți, fondurile în sumă de 357 658 lei au fost transmise agentului economic nou format, care în conformitate cu p. 1.5 din statut este succesorul de drepturi și obligațiuni al SA „Nerudnic”.

Însă, reclamantul consideră că, actul de predare-primire indicat este în contradicție cu hotărîrea adunării generale din 17 februarie 2003 a acționarilor SA „Nerudnic”, deoarece suprafața de 2694,6 m.p. constituie toată aria întregului complex pe care l-a deținut în proprietate.

În conformitate cu contractul de vânzare-cumpărare încheiat la 08 decembrie 2003 între SRL „Autobatprim” și SRL „Agrimatco-Service” obiectul tranzacției date l-a constituit lotul de pământ cu suprafața 1,4128 ha și construcția industrială de producție cu suprafața 2694,6 m.p., cu valoarea totală de 1 501 619 lei.

La 09 decembrie 2003, părțile indicate au semnat actul de predare-primire a bunurilor imobile. Actul de transmitere-primire a bunurilor, semnat la 13 noiembrie 2003 între SA „Nerudnic” și SRL „Autobatprim” și contractul de vânzare-cumpărare încheiat la 08 decembrie 2003 între SRL „Autobatprim” și SRL „Agrimatco-Service” au fost înregistrare în modul corespunzător în Registrul bunurilor imobile.

Consideră reclamantul că, faptul că SRL „Iunalprod” nu și-a înregistrat dreptul asupra bunurilor imobile obținute - secția de tâmplărie și punctul de control, imediat după primirea lor în capitalul său social, nu poate fi temei pentru înregistrarea dreptului de proprietate asupra acestor bunuri după SRL „Autobatprim” și SRL „Agrimatco-service”.

Deasemenea indică reclamantul că, deoarece factorii de decizie din conducerea agenților economici nominalizați cunoșteau că nu se înstrăinează clădirea secției de tâmplărie și punctul de control, actul semnat de dânsii este lovit de nulitate absolută în partea ce ține de aceste bunuri.

Prin hotărîrea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 02 decembrie 2014, s-a respins acțiunea înaintată de SRL „Iunalprod” împotriva SA „Nerudnic”, SRL „Autobatprim”, SRL „Agrimatco-Service” cu privire la declararea parțială a actelor.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, la 18 decembrie 2014, și la 28 octombrie 2015, SRL „Iunalprod” a declarat recurs și respectiv recurs motivat împotriva hotărîrii Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 02 decembrie 2014, solicitînd casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 ianuarie 2016 s-a respins apelul declarat de SRL „Iunalprod” și s-a menținut hotărîrea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 02 decembrie 2014.

La 15 aprilie 2016 SRL „Iunalprod” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, instanțele de judecată nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, normele de drept material și procesual au fost încălcate și aplicate eronat.

Menționează recurentul că, la data înregistrării de stat a SRL „Iunalprod”, 21 octombrie 2002, prevederile noului Cod civil nu erau în vigoare, aplicabile fiind prevederile Codului civil în redacția anului 1964, deoarece Codul civil nou a intrat în vigoare la data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă al Republicii Moldova, care, la rîndul său, a fost pus în aplicare din 12 iunie 2003.

Susține că, SRL „Iunalprod” a fost constituită în rezultatul reorganizării SA „Nerudnic” prin separarea patrimoniului și înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice la 21 octombrie 2002, iar patrimoniul separat de la SA „Nerudnic” în valoare de 357658 lei și transmis în capitalul social al SRL „Iunalprod”, conform actului de primire-predare a activelor cu indicii financiari la 01 aprilie 2002, este compus din imobilele clădirea secției de tâmplărie cu scutul electric, cu valoarea de 211683 lei, punctul de control, cu valoarea de 3879 lei și alte mijloace fixe, în valoare totală de 357658 lei.

A mai indicat că, în conformitate cu prevederile art. 1.5 din Statut, SRL „Iunalprod” a devenit succesori de drepturi și obligațiuni a SA „Nerudnic” în baza actului de predare-primire din 01 aprilie 2002 și raportului financiar din 01 aprilie 2002 și proprietar al bunurilor imobile clădirea secției de tâmplărie cu scutul electric (cu valoarea de 211683 lei), punctul de control (cu valoarea de 3879 lei) și alte mijloace fixe, în valoare totală de 357658 lei, imobilele pe care le posedă continuu și le administrează pînă în prezent în calitate de proprietar.

Consideră recurentul că, faptul că SRL „Iunalprod” nu și-a înregistrat drepturile asupra bunurilor imobile Secția de tâmplărie și Punctul de control, în registrul bunurilor imobile, după primirea lor în capitalul social, nu a putut servi temei pentru înregistrarea drepturilor asupra acestor imobile după SRL „Autobatprim”, iar ulterior după SRL „Agrimatco-Service”. Mai mult decît atît, aceste imobile fiind amplasate pe terenul cu suprafața de 0,32 ha care nu face parte din lotul de pămînt cu suprafața de 1,4128 ha proprietate a SRL „Agrimatco-Service” și este separat de acesta prin gard despărțitor, care la fel este proprietate a SRL „Iunalprod”.

Indică că, la 18 iunie 2012 SC „Iunalprod” SRL s-a adresat la OCT Chișinău cu cererea privind înregistrarea dreptului de proprietate asupra imobilelor amplasate în or. Vatra, str. Plopilor nr. 5a, Clădirea secției de tâmplărie (lit. V) cu suprafața construcției de 510 m.p. și Punctul de control (lit. G) cu suprafața construcției de 30,8 m.p., însă prin decizia din 27 iunie 2012 registratorul OCT Chișinău nr. 1 a refuzat înregistrarea bunurilor imobile și a drepturilor asupra lor din mun. Chișinău, or. Vatra, str. Plopilor nr. 5a, invocînd că conform datelor din registrul bunurilor imobile bunul imobil din adresa mun. Chișinău, or. Vatra, str. Plopilor 5 care a aparținut cu drept de proprietate SA „Nerudnic” a fost transmis la 13 noiembrie 2003 către SRL „Autobatprim” în rezultatul reorganizării prin separare a întreprinderii SA „Nerudnic” și înstrăinat ulterior la 08 decembrie 2003 către SRL „Agrimatco-Service”.

Susține că, dat fiind faptul că nu a participat la tranzacțiile supra indicate, nu a cunoscut despre acestea pînă la 13 noiembrie 2012, data cînd reprezentantul ÎS „Cadastru” le-a prezentat în cadrul ședinței de judecată.

A mai invocat că actele nominalizate sunt lovite de nulitate absolută, fiind contrare normelor materiale, mai mult ca atît consideră că instanțele de judecate

au interpretat în mod eronat normele materiale și nu au reținut că dreptul de proprietate nu este prescriptibil.

La fel, recurentul susține că cauza a fost examinată în lipsa SRL „Autobatprim”, care nu a fost legal citat.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Sub acest aspect, Colegiul apreciază critic și argumentele recurentului cu referire la faptul că intimatul SRL „Autobatprim” nu a fost legal citat, deoarece, după cum denotă actele cauzei, citații la adresa juridică a întreprinderii au fost expediate, în conformitate cu prevederile art. 104, alin. (1), lit. b) CPC.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Iunalprod” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „Iunalprod”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Iunalprod” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Iunalprod” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat